PROPERTY OF ACKU

DAILY اراده

د افغان نشراتي مرکز ملي خپلواکه ورځپاڼه

۱۱۲۳

سال تاسیس ۱۳۷۹ هـ. ش

یوولسم کال - دویمه دوره، ۱۱۲۳ مه گڼه، پر له پسې ۲۱۹۷ گڼه د ۱۳۹۰ ل.د وړي ۲۱ مه - د دو شنبې ورځ، د ۱۴۳۲ هـ ق شوال المکرم ۱۴ مه د ۲۰۱۱ د سپتمبر ۱۲ مه

په میدان وردګو کې د امریکایي پوځونو لپاره یوه بله لویه خونړۍ ضربه!

د میدان وردګو د سیداباد ولسوالۍ د وړمې ورځې په ځانمرګي برید کې ۵ تنه وژل شوي او د ۷۷ امریکایي سرتېرو په ګډون ۱۰۲ تنه ټپیان شوي دي. وړمه مازدیګر شاوخوا پنځه نیمې بجې یوه ځانمرګي برید کوونکي له چاودېدونکو توکو ډک خپل موټر ته د سیداباد ولسوالۍ د ودانۍ ترڅنګ د امریکایي ځواکونو د نظامي مرکز له نظام قراول سره چاودنه ورکړه

۳مخ

آیا ناتو در افغانستان در مسیر پیروزی حرکت می کند؟!

خشونت ها همچنان در اکثر مناطق کشور قربانی می گیرد؛ از حکومتداری خوب، قانونمندی ثبات و امنیت خبری نیست؛ فساد اداری و بیروکراسی اداره های دولتی و غیردولتی را به کام خود فروبرده است؛ رشد و شگوفایی اقتصادی هرچند با سروصدای زیاد دنبال می شود، اما واقعیت های عینی افغانستان چیز دیگری را ترسیم می کند. با وجود حاکم بودن چنین وضعیت مقام های ناتو، امریکایی و دولت افغانستان ادعا دارند که در این کشور در مسیر پیروزی گام برمی دارند. این در حالی است که برخی سیاستمداران و آگاهان سیاسی داخلی و جهانی در مورد پیروزی در افغانستان بی باور هستند و تردید دارند.

ص۲

طالبان:

در حملات ۱۱ سپتمبر دخالتی نداشتیم

گروه طالبان روز گذشته به مناسبت دهمین سالروز حملات ۱۱ سپتمبر پیامی را در اختیار رسانه ها قرار دادند و در آن ضمن تاکید بر دست نداشتن این گروه در حادثۀ ۱۱ سپتمبر، اعلام کردند که آنها در مورد این رویداد، از ابتدا تقاضای تحقیقات بی طرفانه را نموده اند.

آنان در این پیام تأکید کردند که در این رویداد به هیچ عنوان دخالتی نداشتند، اما امریکا با حیله جان ده ها هزار افغان بیگناه را گرفت و یا مجروح نمود.

به گفتۀ آنان، گروه طالبان از همان آغاز خواستار تحقیقات بی طرفانه در مورد این رویداد شده اند، اما تاکنون امریکا و هم پیمانان شان به این تقاضای منطقی طالبان توسط توپخانه، بمباردمان و حملات پاسخ گفته اند.

۱۰ سال پیش در چنین روزی، مراکز تجارتی در شهر نیویارک و ساختمان پنتاگون مورد حملاتی قرار گرفت که منجر به کشته شدن

ص۳

د لوی او بښونکي خدای ج په نامه

سرمقاله

برنامۀ صلح، تردیدها و چالش ها

هرچند تلاش های دولت افغانستان و جامعۀ جهانی در راه استقرار صلح در این اواخر جدی به نظر می رسد و پنداشته می شود که آنها در جهت انجام مذاکرات صلح با مخالفان مسلح مصمم هستند، ولی با این وجود نسبت به فعالیت های نهادهای رسمی یی که در این راستا فعالیت می نمایند، شک و تردیدهایی موجود است. جنرال فیل جونز از مقام های ارشد ناتو در افغانستان روز گذشته اعلام کرد، دولت این کشور در جهت ترغیب طالبان برای پیوستن به روند صلح، ناکام بوده است. این جنرال ناتو، با اشاره به فعالیت شورای عالی صلح از یک سال گذشته تاکنون گفت، تنها شمار معدودی از اعضای طالبان به روند صلح در این کشور پیوسته اند. این مقام غربی در ادامه افزود، گام نخست دولت کرزی بر اعتماد سازی متمرکز شده است. درست سخنان این مقام ارشد ناتو درافغانستان دربارۀ ناکامی دولت این کشور برای ترغیب طالبان به انجام گفتگوهای صلح با این گروه، چند روز پس از انتقاد تند "برهان الدین ربانی" رییس شورای عالی صلح این کشور از طالبان،انجام شد. ربانی هفتۀ گذشته در یک نشست جوانان در کابل پایتخت کشور با اشاره به استخدام کودکان توسط طالبان برای حملات انتحاری در کشور، این گروه را "یک "حرکت فاجعه آفرین"، خواند. از زمان تشکیل شورای عالی صلح، برای اولین بار بود که ربانی با لحن تندی در خصوص حرکت طالبان، سخن گفت. به هر حال، ادامۀ خشونت های طالبان در افغانستان، افزایش حملات بمی و مسلحانه آنها علیه مراکز نظامی و ملکی دولت افغانستان و ناتو و بی توجهی آنان به درخواست های دولت برای مذاکرات صلح، از دلایلی است که به اتخاذ موضع تند ربانی علیه این گروه منجر شده است. این احتمال نیز وجود دارد که ادبیات تند رییس شورای عالی صلح افغانستان علیه طالبان، گویای ناکامی این نهاد در ترغیب این گروه به مشارکت در گفتگوهای صلح است. طالبان همواره پس از دعوت های متناوب دولت افغانستان از آنان برای پیوستن به روند آشتی ملی، هرگونه مذاکرۀ صلح با دولت را به خروج نیروهای خارجی از افغانستان، مشروط کرده است. با توجه به سیاست غیر منعطف طالبان، احتمال تغییر در موضع همیشگی طالبان مبنی بر رد هرگونه مذاکرۀ صلح با دولت افغانستان تا زمان حضور نیروهای خارجی در این کشور، بسیار ضعیف است. اگر چه برخی کارشناسان پیام اخیر "ملا محمد عمر" رهبر طالبان به مناسبت عید سعید فطر را تمایل تلویحی وی به مذاکرۀ صلح با دولت افغانستان ارزیابی کرده اند، اما برخی ناظران سیاسی این موضع را تغییر در سیاست گذشتۀ طالبان می دانند. این پیام رهبر طالبان با پیام های قبلی وی، تفاوت های بنیادین دارد. ملا محمدعمر در این پیام با تاکید بر امکان بررسی هر گونه راه مشروع برای پایان دادن به بحران افغانستان، به طور تلویحی از موضع خود مبنی بر رد هرگونه مذاکره با دولت این کشور، عقب نشینی کرد. در چنین شرایطی، سخنان جنرال فیل جونز دربارۀ ناکامی دولت افغانستان در تحقق برنامۀ آشتی ملی در این کشور، نشان می دهد که علاوه بر برخی مقام های افغان، مقام های ارشد ناتو نیز، دربارۀ موفقیت این طرح، تردیدهای جدی دارند.

د سپتمبر د ۱۱مې پېښې ډېر زیان چاته ورسېد؟

م. انگار

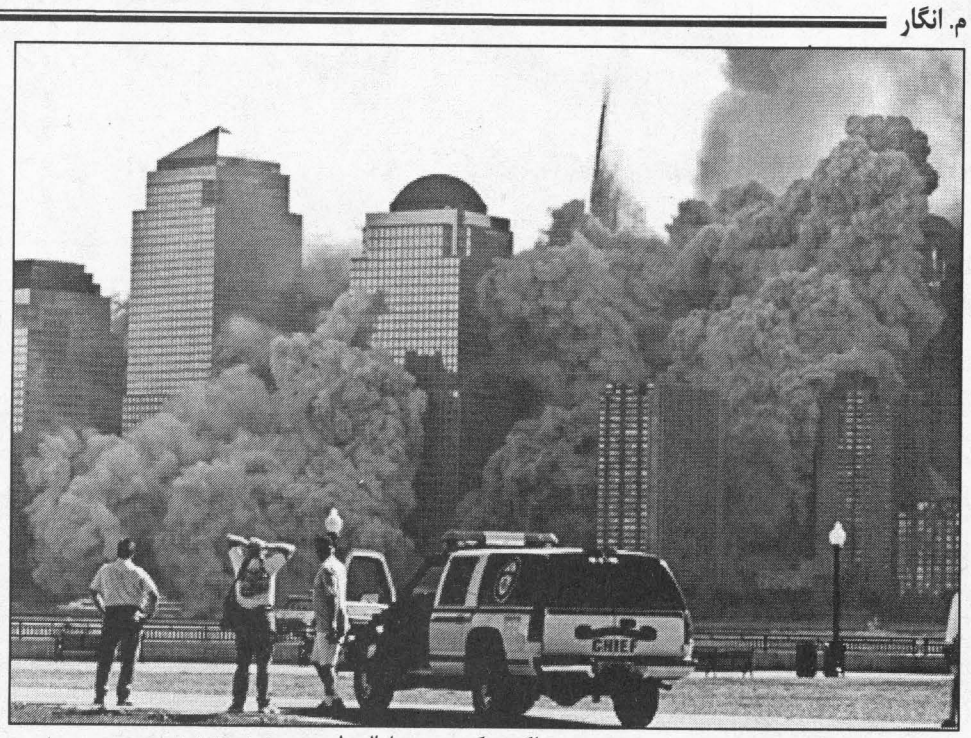

د ۲۰۰۱ کال د سپتمبر یوولسمه که څه هم په نړیواله کچه یوه له مهمو پېښو ګڼل کېږي او په تېرو لسو کلونو کې د نړۍ په ډېرې هېوادونو کې د ډېرو بدلونو لامل شوې، خو د خیبر پښتونخوا یو شمېر سیاسي څارونکي او د چارو کارپوهان وایي چې تر تولو ژور اغېز یې د پولې دواړو غاړو پر پښتنو کړی. مشر ملتپاله سیاستوال افضل خان لالا وایي، سره له دې چې پښتنو په دغه پېښه کې هېڅ ډول لاس نه درلود، خو تاوان یې تر ډېره پښتنو ته رسېدلی :(پښتانه له دې پېښې وړاندې په نړۍ کې د سوله خوښوونکو او مینه پالو په نامه یادېدل، خو اوس په هرځای کې پښتون ته د تروریست او یاغي په سترګو کتل کېږي.)وروسته له هغې چې ناټو ځواکونو په افغانستان کې د طالبانو او القاعده پر وړاندې جګړه پیل کړه، دغه ډلې د پاکستان قبایلي سیمو په ځانګړې توګه باجوړ او جنوبي وزیرستان ته ولېږدېدې او په دغو سیمو کې یې په نوې بڼه فعالیت پیل کړ. که څه هم د پاکستان دولت د خپلو ځینې کورنیو مجبوریتونو او نړیوالو فشارونو په پایله کې په جنوبي وزیرستان، باجوړ، مومندو، سوات او ځینې نورو قبایلي سیمو کې نه یوازې د بهر نیو بلکې د کور نیو وسلوالو ډلو پر ضد پوځي عملیات ترسره کړل، خو په پېښور کې د سماء خصوصي تلویزیون مسوول شوکت خټک وایي سره له چې پاکستان په دې عملیاتو کې د پام وړ مالي و ځاني زیان ګاللی، خو په خبره یې چندیاني مثبتې پایلې یې نه تر ستر ګو کېږي :(له تېرو لسو کلونو راهیسې چې په پاکستان کې د تروریستانو پر وړاندې کوم ګامونه پورته شوي، زما په نظر تر ډېره بې نتیجې او بې ګټې ثابت شوي، پکار خو داده داسې ګامونه پورته کړل شي چې داولس نور د تروریستانو له شره خلاص شي.) دامریکا په مشرۍ ناټو ځواکونو په داسې حال کې په افغانستان کې د تروریزم ضد جګړه پیل کړه، چې په پاکستان کې د پخواني جنرال پرویز مشرف په مشرۍ یو پوځي نظام واکمن و. ځینې کارپوهان په دې برخه کې د نوموړي ناسمه تګ لاره د دې جنګ د اوږدېدو یو لامل ګڼي، خو د پاکستان د مشرانو جرګې غړي او د عوامي نشنل ګوند د خیبر پښتونخوا ایالتي مشر افراسیاب خټک بیا په خپله امریکا ملامتوي چې په لوی لاس یې د خو میاشتو جګړه کلونو ته وغځوله :(یوې خبرې چې دې جګړې ته ډېر زیان رسولی هغه په عراق کې دامریکا جګړه ده، که متحدو ایالتونو خپله توجه له افغانستانه عراق ته نه وای اړولې نو اوس به دا کیسه ختمه وای، مورږ اوس هم دا غوښتنه کوو چې د دې قضیې ټول لوري یوه خوله شي او د پښتنو په کور کې د بل شوي اور په وژلو کې لاسوه سره یو کړي.) خټک وایي، دا جګړه دوه لوري لري، یو خوا تروریستان دي او بل خواولس. د هغه په خبره دوی د دولس ترځنګ ولاړ دی او تر پایه به د تروریستانو پر ضد خپله مبارزه جاري وساتي. شوکت خټک بیا وایي خبره چې له هرچا ورانه ده خو زیان یې پښتنو ته رسېږي، او زیاتوي چې په دې موده کې امنیتي وضعیت دومره خراب شوی چې خلک یې په خپلو سیمو ان په کلو باندې کې محصور کړي :(له دې پېښې وړاندې به مورږ پر خپلو ژورنالیستکو کارونو سر ببره ان د بنکار لپاره وزیرستان ته تلو، خو اوس حتا د پېښور په ځینې سیمو کې ناوخته نه شو ګرځیدی) په تیره یوه لسیزه کې په خیبر پښتونخوا او قبایلي سیمو کې هرځومره چې د دولت وسلوالو مخالفینو فعالیتونه غځیدلي همدومره ولس ته زیان اوښتی، په مومندو، باجوړ، سوات، خیبر اجنسۍ او ان په پېښور کې په سلګونو بښوونځي او روغتیایي مرکزونه پر بمونو الوځول شوي، ګڼ شمېر قومي مشران وژل شوي او یو زیات شمېر خلک د خپلو سیمو پر بښودو ته اړ شوي. شوکت خټک وایي په دې دوران کې د نورو په شان مطبوعاتو او مطبوعاتیانو ته هم د پام وړ زیان اوښتی او لاهم ورسره لاس وګریوان دي :(د بیلابیلو فشارونو له وجې ژورنالیستان په ازاده توګه کار نه شي کولی، هرځومره چې مرګونه او سړي تښتونه زیاتیږي په هماغه اندازه دغه فشارونه هم زیاتیږي، خو دا فشارونه یوازې د وسلوالو مخالفینو له لوري نه، بلکې د دولت په ځانګړې توګه د استخباراتي ادارو له لوري هم دي) د خیبر پښتونخوا دایالتي حکومت د معلوماتو له مخې په تیره یوه لسیزه کې په پوځي عملیاتو، بمي چاودنو، ځانمرګو بریدونو او دوسلوالو مخالفینو له لاسه په ټوله خیبر پښتونخوا او قبایلي سیمو کې شاوخوا پینځه ویشت زرو ولسي خلکو خپل ژوند له لاسه ورکړی. د دولت د وسلوالو مخالفینو او یا هم د پوځي عملیاتو له وجې په زرګونو کورنۍ بې کوره شوي چې ګڼ شمېر یې لاهم په نورو سیمو کې دیره دي. د یوې اندازې له مخې په دې موده کې تر پینځو سوو زیات بښوونځي او کالجونه په بمونو الوځول شوي او دغه لړۍ لاهم روانه ده.

آیا ناتو در افغانستان در مسیر...

جنرال جان آلن، قوماندان نیروهای ناتو در افغانستان گفته است که ایتلاف بین‌المللی در افغانستان در حال پیروزی در جنگ علیه طالبان است. همچنین وی هشدار داد که گروه‌های شورشی در افغانستان به خواست خود نخواهند رسید. جنرال جان آلن اظهار داشت، ما توانسته‌ایم شورشیان را عقب بزنیم. در این روز یادبود می‌توانم بگویم که ما در افغانستان، در مسیر پیروزی در حرکتیم. در همین حال، رایان کراکر، سفیر امریکا در افغانستان در مراسم یادبود از رویداد یازدهم سپتمبر در حالی که بار دیگر بر ادامۀ کمک های امریکا و روابط درازمدت و استراتژیک میان افغانستان و امریکا تاکید کرد و گفت، ایتلاف بین المللی در افغانستان در مسیر پیروزی حرکت می کند. وی افزود: ما به افغانستان و منطقه متعهد هستیم و متعهد باقی خواهیم ماند. ما مسوولیت های امنیتی را به افغانستان واگذار می کنیم، اما این واگذاری به معنای پا پس کشیدن نیست. رایان کراکر اظهار داشت، آنچه که ده سال پیش در افغانستان و در امریکا اتفاق افتاد، ملت های این دو کشور را برای همیشه و با یک هدف مشترک، با هم یکجا کرد. سفیر امریکا در افغانستان اظهار داشت، خاک افغانستان هیچ گاه نباید از سوی عناصری مورد استفاده قرار گیرد که بخواهند، از کشور برای حمله به مردم امریکا، افغانستان و جامعۀ جهانی استفاده کنند. او افزود: ما باید با شرکای افغان خود یکجا کار کنیم، تا اطمینان حاصل شود که افغانستان یک کشور باثبات، امن و دموکراتیک است. باید گفت، سخنان سفیر امریکا با انجام سفر دو روزۀ هیأت بلند رتبه افغانستان به رهبری آقای رنگین دادفر اسپنتا، مشاور امنیت ملی به واشنگتن و مذاکره روی همکاری استراتیژیک میان دو کشور همزمان است. آقای سپنتا در پی این ماموریت به واشنگتن پست گفت که از نتایج آن کاملا راضی هست، اما وی از نکات مورد اختلاف میان دو کشور نیز، یادآوری کرد که مذاکرات روی آنها ادامه دارد. قابل ذکر است که در مورد مذاکرات دو روز گذشته برخی مقام های امریکا و افغانستان، مقام های امریکایی در واشنگتن گفته اند که در حال حاضر پیمان استراتیژیک مطرح بحث نیست؛ زیرا این گونه پیمان باید از سوی کنگرۀ امریکا به تصویب برسد، اما آنها روی سند همکاری استراتیژیک کار می کنند که می تواند از سوی روسای جمهور امریکا و افغانستان به امضا برسد. در این مورد، رایان کراکر، سفیر امریکا در افغانستان گفت، ما روی یک سند همکاری استراتیژیک کار می کنیم که چگونگی روابط ما پس از سال ۲۰۱۴ را مشخص خواهد کرد. این همکاری مشترک استراتیژیک بهترین تضمین برای امنیت درازمدت هردو کشور و منطقه خواهد بود.

تا یک کشور مدرن، و یک ملتی...

سطح جهان داریم، آهن داریم، آنقدر آب ها، و زمین ها برای زراعت داریم که، بسیاری ها ندارد که ما داریم.

خواهیم دید که ، روزی خواهد رسید که ، یکی از کشور های خوبی در منطقه شده بتوانیم.

افرادی یک کشور را ، باید تربیه کنیم، اما افرادی یک کشور، تنها به این تربیه نمی شود که، اطفالی شانرا ، در صنف بنشانی، و کاغذ های زیادی را، در پیشروی شان بمانی، و آنها را تربیه نمائی، البته آنها را هم، از این راه باید تربیه نمائی، ولی افرادی کشور، به این تربیه می شود که، کشور را برای شان بسازی، ساحه ای کار برای شان فراهم سازی، کشور را صاحب کار و تولید گردانی، وقتیکه از صنف فارغ شدند، آنها را بسوی کار ببری، و آنها را شامل کار سازی، وقتیکه کار نباشد تربیه کردن آنها چه فایده دارد.

آیا آنها را برای بی کاری تربیه می نمائی.

بیائید کمکی در فکری کشور باشیم و کشور را باید بسازیم، و این را بدانید کشوری بدی نداریم و کشوری خوبی داریم و بسیار کشوری خوب داریم.

و بدانیم که ،حالات تغیر می کند، جهان به این حال نمی ماند.

تحولاتی بزرگی ، در جهان بوجود میآید.

زمانی ما فی هزارمتر مکعب گاز را به پنج دالر نود سه سنت میفروختیم، حالا فی هزار متر مکعب گاز، تا چهارصد دالر قیمت دارد، تا سی سال پیش ، قیمت یک بیلر تیل خام، تا هشت دالر بود، حالا از نود دالر بالا هم می باشد. شکلی ساختمانی تعمیراتی، امروزی فرق کرده است، در تعمیراتی امروزی ، سیخ گول زیاد، و بی حد زیاد به مصرف می رسد، قیمت آهن بسیار بالا رفته است، دیگر هم بالا می رود، و به این حال نمی ماند، آنهائیکه نفت و گاز دارند، و آنهائیکه مالک معادن آهن می باشند، سرمایه های جهان به این کشور های میآید، ما مالک نفت و گاز، و مس و آهن می باشیم، مالک آهن بزرگ می باشیم، آینده ای بسیار بزرگ و درخشان داریم، کوشش کنیم تا آهن و نفت و گاز و مس و آهن خود را از اختیار خود نه کشیم و به اختیار دیگران نگذاریم، و خود را از نفت و گاز بی مالک نسازیم و نفت و گاز را به کاه و ماش نفروشیم.

و متکفل ما کشور ماست، اگر کشور را بسازیم، مشکلی نداریم. ما ملتی بد بخت نیستیم، ما ملت بد بخت وقتی می بودیم که، کشور خوبی نمی داشتیم، وقتیکه کشوری خوبی داریم، ملتی بد بخت نمی باشیم.

کشوری داریم که ، چه هست که آنرا ندارد، این تقسیمات آبی که ، این کشور دارد، در جهان ، این تقسیمات آبی را هیچ کس ندارد، این آب های که ما داریم، اگر یکی آنرا ، عربستان سعودی می داشت، خدا میداند که از کشوری خود چه می ساخت، ما داریم از آن استفاده نمی نمائیم.

اگر میخواهیم اقتصاد داشته باشیم، اقتصاد را باید بدانیم، اگر میخواهیم اقتصاد داشته باشیم، چیزیکه اقتصاد را می سازد، آنرا باید بسازیم.

اقتصاد در چه میباشد؟

اقتصاد در آب است، آب بگردانیم، اقتصاد در زمین است، زمین بسازیم، اقتصاد در نفت و گاز است ، نفت و گاز را بکار اندازیم، اقتصاد در مس و آهن است، مس و آهن استخراج کنیم، این چیز های که ما میگوئیم، همه اش اقتصاد بزرگ است که ما داریم، باید تولید کنیم و به مقدار تولید خود بیافزائیم. این کشور آنقدر آب و زمین دارد، اگر قرار باشد، تنها آب و زمینش کشور را می سازد، کشوری پُر از آب و پُر از آفتاب کشوری ما می باشد، این نعمتیست که آنرا به این خوبی به کس نداده است.

اگر میخواهیم اقتصاد داشته باشیم، اقتصاد را باید از ساحه ای اقتصاد نه کشیم، اگر می خواهیم اقتصاد داشته باشیم، در پی اقتصاد باشیم، اگر میخواهیم اقتصاد داشته باشیم، اقتصاد را ، واپس در ساحه ای اقتصاد بیاوریم و به کار اندازیم، و اقتصاد کوچک را اقتصادی بزرگ سازیم، وقتیکه اقتصاد را ساختیم ، و به اقتصاد رسیدیم، دیگر هرچه خواسته باشیم، آنرا می توانیم.

نظر به مساعدتی که داریم، البته ایرانی شدن برای ما مشکل است، اما پاکستانی شدن، برای ما بسیار آسان می باشد، اگر یک چند پروژه های مهمی ، اقتصادی، که ملیارد ها دالر تولید دارد خود را ، از قبیل نفت و گاز، مس و آهن، و آبیاری زمین های بزرگ، و ساختمان برق های بزرگ داشته باشیم کشور را کشور می سازیم، چنین منابیع بزرگ را پاکستان ندارد، که ما داریم، اگر کمک های غرب با ما باشد، کشور را زود می سازیم، این یک چانسیست، چانس را باید از دست ندهیم.

همین که جهان را با خود داریم، تنها نمی باشیم، و این را باید درک کنیم.

و کشور را ما باید بسازیم.

و یا کشور ما را بسازد؟

اصلاً گپ در همین جاست، اگر ما کشور را بسازیم، کشور هم ما را می سازد.

کشور های بزرگ اند که ، ملت های بزرگ می سازند، و ملت های بزرگ اند که ، کشور های بزرگ اعمار می کنند، این هر دو، مکان و مکین اند، یکی دیگری خود را میگیرند، و یکی دیگری خود را می سازند، و یکی بدیگری خود خدمت می نمایند.

آیا میتوان این کشور را آباد کرد؟

اگر میتوان، به کدام توان و به کدام امکان؟

جهان با ماست، کشوری غنی داریم، کشوری بسیار غنی داریم، چند منابیع مهمی کشور را به کار اندازیم، از کشوری خود ، کشوری دیگری می سازیم.

یکی کشور های دارای قدرت اقتصادی هستند، آنها می توانند، به همه بخش ها برسند، و رسیدگی نمایند، و یکی کشور دارای فقری اقتصادی هستند، آنها نمی توانند، به همه بخش ها برسند، و ورسیدگی نمایند، اگر زراعت را می سازند، به صنعت چیزی نمی ماند، اگر صنعت را می سازند، برق بی سرمایه گذاری می ماند، اگر برق را می سازند، به معدن چیزی نمی ماند، چه رسد به اینکه ، این همه بخش های اقتصادی را می گذارند، به کار های، کار می نمایند ، که کار آنها نمی باشد، چقدر خوب میشود که ، بخش های اقتصادی را بسازند، و بخش های غیر اقتصادی را به بعد بگذارند، هر وقتیکه کشور را به تولید درآوردند و بخش های اقتصادی را ساختند، آنوقت هر چه خواسته باشند آنرا میتوانند. چه کنیم تا دولت را بی اهمیت سازیم؟

عناصر بی اهمیت را بیابیم و به کار اندازیم، آن وقت دولت را بی اهمیت می سازیم، اگر به این هم اکتفا نمی کنیم، نا پاک ها را بیابیم و نا پاک ها را به کار اندازیم، آن وقت دولت را خوب بی اهمیت می سازیم.

اقتصاد از چه بوجود میآید؟

از تولید.

تولید از چه بوجود میآید؟

از منابیع تولید. منابیع تولیدی که آنرا ما بسیار زیاد داریم.

آنرا باید بسازیم.

کار های بزرگی باید کرد.

کار های بزرگ چه می باشد؟

کار های بزرگ که ، آنرا ما داریم.

هر کشور مساعد برای اقتصادی شدن نمی باشد، بسیار کشور های هستند که خود کشور فقیر می باشد، اما از ما برخلاف چنین نمی باشد.

این سه اقتصاد، به هر کشوری یکجائی میسر نمی باشد، کشور های هستند که برای زراعت مساعد می باشد، و کشور های هستند که برای صنعت بسیار امکانات دارند، و کشور های هستند که نفت و گاز دارند، کشور ما این همه چیز ها را یکجائی دارد اما یکی اش را بکار نه انداخته است. و به همین نسبت فقیر می باشد که یکی اش را بکار نه انداخته است.

ما در بخشی اقتصاد چه را باید پیشکش کنیم، تا اقتصاد را اقتصاد سازیم.

زراعت به ما بسیار خدمت می کند، ما باید زراعتی خود را زراعت سازیم، صنعت به ما بسیار خدمت می کند، ما باید صنعتی خود را صنعت سازیم، معادن به ما بسیار مهم است، ما باید معادن استخراج کنیم.

ملتی غریب هستیم اما در کشوری غریب ، ملتی غریب نیستیم، در کشوری در نهایت ثروتمند ، ملت غریب هستیم، هر ملتی در مابین خود افرادی فقیر می داشته باشد، اما تا این حد فقیر نمی باشد که در کشور ما می باشد در بین سی ملیون نفوس نُه ملیون فقیر داریم، آنهای را که فقیر نمی گوئیم آنها هم کم از فقیر نمی باشند.

و این را بدانیم که، جهان در پی اقتصاد بود ، اما چنین نبود که حالا است، جهان ، امروز جهانی دیگری شده است.

این کشور چه وقت کشور می شود؟

یک صد پروژه پُر ثمری تولیدی در این کشور بسر رسد، این کشور کشور میشود.

این یکصد پروژه پروژه ای پُر ثمر کدامست؟

مس عینک، آهن حاجیگک، نفت و گاز شمال، آب از آمو، زمین های از کوکچه تا آقچه، و یک چند دستگاهی برق آبی، یک چند دستگاهی سمنت سازی، ویک چند دستگاهی نساجی، و یک چند فابریکاتی شکر سازی، بوجود آید، بند سلمه در هرات، و بند بخش آباد در فراه ، و بند کمال خان در نیمروز، ذخیره چشمه شفا در مزار، آبیاری بگرام، و دشت بگرام در پروان و تغیر مسیری دریای سروبی ، به سوی ننگرهار، در ننگرهار صورت بگیرد فوراً از این کشور کشوری دیگری می شود.

در غیر آن ، اگر ما بخواهیم به هیچ ، این کشور، کشور شود، غیر ممکن می باشد.

اگر کس در این کشور کار کند، پروان را کلیفورنیای افغانستان می سازد، و زمین های اصلی پروان در بگرام و دشت بگرام می باشد که: بایر می باشد.

و کابل هم کم از پروان نمی باشد ، و کابل هم خصلت پروان می باشد، و کابل وقتی کابل می شود تا به مثلی پروان وبا پروان یکجا آبیاری شودو به مثل پروان، ساحه سبز،باغداری وتاک داری شود و ساحه پاک و زیبای ، باغداری ، و تاک داری و درخت کاری شود. و اگر نشود کابل خوب ساختن بدون آبیاری و بازرسانی و باغداری بسیار مشکل می باشد.

در حملات ۱۱ سپتمبر دخالتی ...

حدود ۳۰۰۰ تن گردید. در پی این رویداد، امریکا مسؤولیت این حملات را برعهدهٔ القاعده انداخت و ادعا نمود که طالبان مسلح نیز، در این حملات دست داشته اند. از آن زمان بود که حملات امریکا علیه القاعده و طالبان در افغانستان آغاز شد و در حال حاضر و پس از ۱۰ سال شاهد هستیم که این جنگ همچنان بدون هیچ دستاوردی در جریان است.

طالبان، امریکا را متهم می کند که از ۱۱ سپتمبر به عنوان بهانه یی برای حمله به افغانستان استفاده کرده است و کشورهای خارجی مسؤول کشته شدن هزاران افغان در جریان اشغال کشور هستند.

گروه طالبان در پیام خود تاکید کردند که هر سال، ۱۱ سپتمبر مردم افغانستان را به یاد حادثه یی می اندازد که هیچ نقشی در آن نداشته اند.

آنان می گویند که برای همیشه این یک داغ ننگین بر جبین دموکراسی غرب خواهد بود که به بهانهٔ این رویداد مرموز، هزاران افغان را به خون و خاک کشانید.

طالبان در پیام خود از جناح های درگیر بین المللی در این جنگ خواست، تا مقام های امریکایی را تحت فشار قرار دهند که به بهانهٔ جنگ علیه دهشت افگنی بر منابع طبیعی افغانستان تسلط حاصل نکند

په میدان وردګې دامریکایي...

طالب ویاند ذبیح الله مجاهد ورمه ورځ ویلي وو، په موټر کې ۱۰ تنه چاودېدونکي توکي ځای پر ځای شوي وو، چې له املې یې ۵۰ تنه امریکایي سرتېرو ته مرګ ژوبله انبتې ده. په افغانستان کې د مېشتو ناټو ځواکونو د مطبوعاتي دفتر له خوا د وړي پر ۲۰مه په یوه خپره شوې خبرپاڼه کې ویل شوي، چې په دغه ځانمرګي برید کې دوه ملکي وګړي وژل شوي دي. سرچینې زیاته کړې، چې د موټر په وسیله په ترسره شوي دغه ځانمرګي برید کې د ایساف ۷۷ سرتېري او ۲۵ افغانان ټپیان شوي دي. که څه هم ایساف د خپلو ټپي شویو سرتېرو هویت نه دی په ډاګه کړی، خو په میدان وردګو ولایت کې د ایساف امریکایي سرتېري مېشت دي. سرچینې زیاته کړې، چې د امریکایي ټپي سرتېرو روغتیایي حالت نېه ښودل شوی، یو شمېر یې بهرته خپلو دندو ته ستانه شوي او نور یې په روغتون کې تر درملنې لاندې دي. د میدان وردګو د والي ویاند شاهدالله شاهد پژواک ته وویل، د پلاوي د معلوماتو له مخې، چې د پېښې سیمې ته یې د ځېرنې په موخه لېږلی و، په دې پېښه کې د یوې اته کلنې نجلۍ په ګډون ۴ ملکي وګړي او یو پولیس وژل شوي، ۱۴ ملکي او ۳ پولیس ټپیان شوي دي. هغه وویل، چاودنه د سیدابادولسوالۍ د ودانۍ ترڅنګ د امریکایي ځواکونو د نظامي مرکز له نظام قراول سره شوې، چې د ولسوالۍ ودانۍ او یو کلینیک یې په بشپړ ډول ویجاړ کړي دي. هغه وویل، چې دغه چاودنه له چاودېدونکي توکو د ډک کاماز موټر په وسیله شوې ده. د شاهد په وینا، په موټر کې پر چاودېدونکو توکو باندې لرګي اېښودل شوي وو. د یادونې ده، چې د طالبانو له واکمنۍ وروسته د افغانستان د تېرې لسکلنې جګړې پر مهال د امریکایي ځواکونو لپاره دغه پېښه، چې د ډېرو سرتېرو د ټپي کېدو لامل شوه، تر ټولو خونړۍ پېښه وه. له دې مخکې تېره میاشت په همدې ولسوالۍ کې د یوې چورلکې د راغورځېدو له امله ۳۱ ځانګړي امریکایي ځواکونه وژل شوي وو.

ما چه کنیم:

تا یک کشور مدرن، و یک ملتی متمدن داشته باشیم؟

روح الله (حبیب)

ما را از مدرن بودن، و از تمدن بودن تیر.

ما چه کنیم تا از این حالتی فلاکت باری که داریم.

از این حالت برآئیم.

ما در حالتی دیگری قرار داریم.

در بد حالت قرار داریم، برای زندگی کردن هیچ چیزی نداریم، یک کمی چیزیکه داشتیم، آنرا از دست دادیم، این ده سال، ده سالی خوبی بود، از آن استفاده نتوانستیم، برای خود استفاده توانستیم، برای مردم استفاده نتوانستیم، هر چیز چور میشود، از چور کردن ها، هیچ بد نمیبریم، و نمی پرسیم.

رخت نداریم، نفت نداریم، برق از خارج وارد می نمائیم، شکر از خود نداریم، سمنت وارد می نمائیم.

چه داریم؟

هیچ چیز نداریم.

کشوری زراعتی می باشیم.

عجب زراعت! ، سالانه یک و نیم ملیون تن مواد غذائی از خارج وارد می نمائیم.

در فکری کشور هیچ نمی باشیم.

کار های می کنیم که، به تولید، به اقتصاد، به کشور، و مردم کشور هیچ ربط ندارد.

آنچه که ده سال پیش بودیم، امروز هم ، همان هستیم.

از جهان باید خبر باشیم، و بدانیم که جهان چگونه جهانی است، جهان، به سوی جهانی شدن روانست، و جهان می خواهد، جهان شود.

درست است که:

جهان بود، اما جهان، چنین نبود که حالا هست.

تا قرن هجده زندگی انسانها، زندگی بدی بود، تولیدی ملی، و عاید ملی، هیچ کشوری، بالاتر از سی تا سی پنج دالر نبود، جهان در قرن نزده به حرکت آمد، قرن بیست، قرنی خوبی بود، حالا قرن بیست یک، قرن دیگری می باشد.

انسان های قبلی هم می خواستند، زندگی خوبی داشته باشند، اما، امکانات برای شان میسر نبود،این وسایل ، و این امکانات، برای شان نبود.

میگویند که :

برای زندگی کردن، بد ترین ساحه ای جهان افغانستان است.

افغانستان چه کرده است که:

برای زندگی کردن، به این حد، از ساحه ای بدی، جهان شده است؟

تقریباً ، هیچ چیز برای زندگی کردن ندارد.

سی ملیون نفوس دارد، برای سی ملیون نفوس، صرف چیزی کم چهارنیم ملیون تن گندم تولید دارد، و بجز از گندم، دیگر چیزی ندارد.

شاید اساساً کشوری خوبی نداریم.

کشوری خوب، چطور نداریم.

کشوری لبریز از اقتصاد داریم.

اگر میخواهیم اقتصاد داشته باشیم، کشور را باید بسازیم.

ما خوش به این هستیم که، اگر کشوری اقتصادی می شویم، تماماً نیازمندی های خود را، از خود داریم، و از خود تولید می نمائیم، نفت از خود داریم، رخت از خود داریم، غله از خود تولید می نمائیم، میوه از خود داریم، آهن از خود داریم، ذغال از خود داریم، بزرگترین معدنی، مس و آهن جهان را ما داریم، به ظرفیتی، بیست سبه ملیون کیلوات برق آبشار داریم، در حالی که حالا همه چیز را وارد می نمائیم، آنوقت همه چیز را از خود تولید می نمائیم، حتی می توانیم، تولیدی اضافی داشته باشیم قسمتی زیادی آنرا صادر نمائیم، چنین کشور مکمل، اقتصادی، در جهان بسیار کم می باشد که ما داریم.

کشوری خوب، برای اقتصادی شدن شرط می باشد، کشوریکه ، استعدادی، اقتصادی شدن را نداشته باشد، کس در آن چه کرده میتواند.

خوشبختی ما این است که، کشوری خوبی، برای اقتصادی شدن داریم، کشور ما یکی دو منابیع ندارد، همه منابیع را دارد، و منابیع نفت، گاز، مس و آهن، آب و زراعتش بسیار مهم می باشد، همین منابعیش کشور را کشور می سازد.

و این ده سال ، برای ما ده سال مهمی بود، اگر کار میکردیم، در این ده سال ، بسیار کار می کردیم، و امروز، کشور رابه تولید، در می آوردیم، بسیار امکانات داشتیم، از امکانات استفاده نتوانستیم.

کانادا، سی ملیون نفوس دارد، ما هم سی ملیون نفوس داریم.

کانادا، برای سی ملیون نفوس چقدر کار دارد؟

ما برای نیم ملیون نفوس هم کار نداریم.

ما فقط شنیده ایم که :

وبه مردم خود می گوئیم کار کنید. در کجا کار کنند. کار در زمین است، زمین ها بایر می باشد، کار در فابریکه می باشد که آنرا ما نداریم، کار در معادن است، معادن ما به کار نه افتیده است.

ما در کشوری ، بدون کار زندگی داریم، در فکری کار، و پیدا کردن کار هم هیچ نمی باشیم، اگر در کار های خود تجدید نظر نکنیم، زندگی خود را، بد تر از این می سازیم.

اگر کار می کنیم، کار های اولی را اول باید کنیم، کار های اولی ما اقتصاد باشد، اگر اقتصاد را بسازیم، همه چیز را میتوانیم بسازیم. اقتصاد مادر همه کار هاست، اگر اقتصاد باشد، چه است که آن نمی باشد.

ما یک چند منابیع داریم که، سرمایه گذاری های بزرگی می خواهد، اگر سرمایه گذاری های بزرگی می خواهد، بهره برداری های بزرگی هم دارد.

این منابیع چه می باشد؟

نفت و گاز است، مس و آهن می باشد، آبیاری در ساحه ای زراعت است، این کشور آنقدر مساعد به زراعت است که، بسیار کشور ها نمی باشد، اگر کس در این قسمت کار کند، کشور را کشور می سازد، برق های بزرگ هم کم از آن نمی باشد.

و این را بدانیم که، جهان، جهان بود، اما چنین نبود، که حالا می باشد، جهان، جهانی دیگری شده است، و جهان، دارای امکاناتی، دیگری شده است، سرعت اقتصادی جهان، سرعتی دیگری گردیده است، کار های که، پیشتر در صد سال می شد، حالا در پنج سال می شود.

ما اگر کار کنیم، چون منابیع داریم، و منابیع بزرگ، و مهمی اقتصادی داریم، منابیع ملیارد دالری، و ده ملیارد دالری داریم، می توانیم، درطی شش ، هفت سال، تولیدی، پنج ملیارد دالری فعلی خود را ، به سی ، تا سی پنج ملیارد دالر رسانیم، مشکلی ما، رسیدن به این مرحله است ، اگر یک دفعه به این مرحله رسیدیم، از مشکل می برآئیم.

کشوریکه به تولید در نیامده باشد، زندگی در آن بسیار مشکل می باشد، و کشوریکه ، کار های تولیدی را میگذارد، و به کار های دیگری میرود، آن هم در حالتی فقری که دارد، اشتباهی بزرگتر از این نمی باشد.

کشور چه کند ، که کشور شود؟

تا که نفوس کنترول نشود، و خوب کنترول نشود، و بسیار کنترول نشود، و پروژه های بزرگ، و بسیار بزرگ بوجود نیاید، پیشرفت و ترقی غیر ممکن می باشد.

جهان را چه چیز جهان ساخته است؟

جهان را ماشین جهان ساخته است، تا زمانیکه ماشین نبود، زندگی انسانها، بسیار بد بود، زمانیکه ماشین آمد، زندگی انسانها را زندگی ساخت، ماشین، وسایلی دیگری می باشد.

آنکه با داس میدرود ، و آنکه با ماشین می کارد، و آنکه با بیل کار می کند، و آنکه بلدوزد در اختیار دارد، زمین تا آسمان فرق دارد.

کشور های صنعتی را، کشور های مترقی میگویند، علت این است که ماشین در اختیار دارد.

تولید را ماشین می کند، و اقتصاد را ماشین بوجود میآورد، ماشین را نفت و برق به حرکت میآورد، نفت و برق بسیار مهم می باشد.

ملت ها هر قدر، از وسایلی عصری استفاده می کنند و وسایلی علمی در اختیار دارند، همان قدر اقتصاد دارند.

امروز عصری ملیون دالری نمی باشد، امروز عصری ملیارد دالری می باشد.

ملت ها و دولت ها که کار می کنند، باید پروژه های بزرگی را بسازند، پروژه های کوچکی ، برای افراد صحیح می باشد، ولی برای دولت ها، و ملت ها، و به سویه ای ملت ها و دولت ها، صحیح نمی باشد.

چند پروژه مهم در این کشور به کار افتد، کشور را کشور می سازد.

نفت و گاز، مس و آهن ، و دریا های بزرگ ، و دشت های بزرگ، و برق های بزرگ ، این پروژه ها پروژه های بزرگ می باشد که هر کدام آن تولید های ملیارد دالری دارد.

ما در چنین کار ها کار نکردیم که ، به جای نرسیدیم.

میگویند که کشور طالع مند نیست که چنین انسانهای دارد، حیف این کشور، که بدست انسانهای بدی افتیده است، وگر نه ، کشوری به این استعداد،و به این ثروت نباید فقیر باشد. چه کند، انسانهایش خوبست اما نظام خوب ندارد.

انسانهایش عیبی که دارد، اینست که، نفوس خود را کنترول نمی کند، نفوس که کنترول نشود، و خوب کنترول نشود پیشرفت و ترقی غیر ممکن می باشد.

کشور های فقیر، چرا فقیر مانده اند؟

به نسبت اینکه ، منابیع تولید ندارند، اگر دارند، آنرا به کار نه انداخته اند، بخصوص ما که داریم، اما آنرا به کار نه انداخته ایم، اگر یک دو سه منابیع مهمی ، تولیدی خود را به کار اندازیم، آهن حاجیگک، نفت وگاز، و آب و زمین های زراعتی خود را، آن وقت تولید ملی خود را به چهل تا چهل پنج ملیارد دالر بزودی میرسانیم.

امریکا چگونه کشوری می باشد؟

امریکا کشوری می باشد که همه چیز دارد، و امریکا یک استعدادی بی نظیر دارد، ولی با همه چیز های که دارد، کم نفت دارد، نفت از خارج وارد می نماید، همان امریکاست که تاب و توانی این قدر واردات نفت را دارد، روزانه در حدودی ده ملیون بیلر نفت وارد می نماید.

ما کشوری کوچکی هستیم، اما دارای همه چیز هستیم، نفت داریم، گاز داریم، مس به ص۳

معیار های بین المللی حقوق بشر برای تطبیق قوانین

روش اخلاقی و حقوقی:کارمندان مجری قوانین، نباید مرتکب هیچ عمل فساد و رشوه خوری شده و باید با دقت و سخت گیری زیاد علیه چنین اعمال مخالفت و مبارزه کنند.

این پیام از طرف کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان تقدیم گردید

برای نشر اعلانات تان به این شماره ها تماس حاصل نمایید: ۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴ / ۰۷۸۳۱۶۰۴۵۰ – ۰۷۰۰۵۹۶۲۰۵ / ۰۷۹۷۸۵۹۰۴۰

ارادہ ورځپانہ یوازې د سرلیکنې ننګه کوي، نورې لیکنې د لیکوال خپل نظر دی، ورځپانہ یې مسوولیت پر غاړه نه اخلي.

حق الاشتراک :
قیمت یک شماره: (۵) افغانی
سالانه: ۲۰۰۰ افغانی
شش ماهه: ۱۰۰۰ افغانی
برای موسسات و سفارتخانه ها:
سالانه ۳۰۰ دالر امریکایی
شش ماهه ۱۵۰ دالر امریکایی

مرکز نشرات افغان
روزنامهٔ ملی اراده
موسس و صاحب امتیاز: حاجی سید داؤد
مدیر مسوول: خادم احمد
موبایل: – ۰۷۰۰ ۵۹۶۲ ۰۵
Khadem.kabul@yahoo.com
معاون: استاد مرتضی فرحتیار
موبایل: – ۰۷۹۷۲۵۳۱۶۴
Farhatyarm@yahoo.com

ادیتور پشتو: مجیب الرحمن امیری
موبایل: – ۰۷۰۸۸۸۷۰۶۶
دیزاین: انجینیر محمدجمیل "امیری"
همکار تخنیکی: محمدجمیل "احمدی"
مسوول توزیع و بازاریابی: عبدالسمیع
۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴
ایمیل:
erada.daily@yahoo.com
آدرس: دهمزنگ، عقب سینمای بریکوت، سرک اول کارته چهار.

ERADA DAILY
Afghan Media Resource center
Establisher and Concessionaire:
Haji sayed Daud
Editor in chief: Khadem Ahmad
Editor: Farhat yar
Pashto Editor: Mojiburahman Amiri
Designer: Eng, Mohammad Jamil Amiry
Address: Behind Baree kout-cinema,
first street of karti-e-char
Email: erada.daily@yahoo.com